

× *mitis* = *Persicaria* × *bicolor* (BORBÁS) SOJÁK nothosubsp. *silesiaca* (BECK) CHRTEK Preslia 62, 1990.

Vzhledem se podobá málo větvenému *P. lapathifolia* s tenkými postranními větvemi a brvitými botkami. Vzácně zjištěno ve fyt. o. 11. Stř. Pol. (Čelákovice) a 15. Vých. Pol. (s. od Přelouče).

3 × 7. *Persicaria lapathifolia* × *minor* = *Persicaria* × *hervieri* (BECK) SOJÁK Preslia 46: 153, 1974.

Syn.: *Polygonum* × *hervieri* BECK in REICHENB. Ic. Fl. Germ. Helv. 24: 81, 1906.

U nás zatím nezjištěno, i když jeho výskyt je velmi pravděpodobný.

4 × 6. *Persicaria maculata* × *mitis* = *Persicaria* × *condensata* (F. SCHULTZ) SOJÁK Preslia 46: 153, 1974.

Syn.: *Polygonum mite* β *condensatum* F. SCHULTZ Fl. Pfalz 393, 1846.

Uváděno od Kroměříže.

4 × 7. *Persicaria maculata* × *minor* = *Persicaria* × *brauniana* (F. SCHULTZ) SOJÁK Preslia 46: 152, 1974.

Syn.: *Polygonum* × *braunianum* F. SCHULTZ Fl. Pfalz 394, 1846.

Vzhledem upomíná na *Persicaria maculata*, listy jsou však užší, květenství intermediárního charakteru. Zjištěno ve fyt. o. 11. Stř. Pol. (Kostomlaty u Nymburka).

5 × 3. *Persicaria hydropiper* × *lapathifolia* = *Persicaria* × *figertii* (BECK) SOJÁK Preslia 46: 153, 1974.

Syn.: *Polygonum* × *figertii* BECK in REICHENB. Ic. Fl. Germ. Helv. 24: 79, 1906.

Celkovým vzhledem upomíná na *P. lapathifolia*, květenství jsou však řídká, přetřhovaná, okvěti na plodech s roztroušenými žlázkami.

7. *Rubrivena* KRÁL — rdesnovec

Rubrivena KRÁL Preslia 57: 65-66, 1985.

Lit.: HARA H. (1966): Taxonomic comparison between corresponding taxa of Spermatophyta in Eastern Himalaya and Japan. In: HARA H., The flora of Eastern Himalaya, p. 627-657. Tokyo. — KRÁL M. (1969): *Aconogonon polystachyum* comb. n. Preslia 41: 258-260. — VISSNER A. (1973): *Polygonum polystachyum* Wall. ex Meisn. op Walcheren. Gorteria 6: 203-204. — KOPECKÝ K. (1975): *Aconogonon polystachyum* (Wallich ex Meisner) Král a *Impatiens glandulifera* Royle v květeně Orlických hor a jejich podhůří. Zpr. Čs. Bot. Společ. 10: 21-24. — HOLUB J. (1984): *Aconogonon polystachyum* (Meisner) Král - rdesnovec statný. In: Sborn. Mater. Florist. Kursu ČSBS - Valašské Klobouky, p. 215-216, Brno. — KRÁL M. (1985): *Rubrivena*, a new genus of Polygonaceae. Preslia 57: 65-67.

Vytrvalé byliny s přímými nebo vystoupavými lodyhami. Listy velké, řapíkaté, celistvé, celokrajné; botky velké, na vrcholu šikmo uťaté. Chudokvětá klubička v bohatých olistěných koncových latovitých květenstvích. Květy oboupohlavné, malé; okvětních lístků 5, na bázi srostlých;

Vzácně ve fyt. o. 11. Stř. Pol. (Nymburk), 26. Čes. les, 65. Kutnoh. pah. (Kouřim) a 70. Mor. kras (Křtiny).

5 × 4. *Persicaria hydropiper* × *maculata* = *Persicaria* × *intercedens* (BECK) SOJÁK Preslia 46: 153, 1974.

Syn.: *Polygonum* × *intercedens* BECK in REICHENB. Icon. Fl. Germ. Helv. 24: 81, 1906.

Kříženci intermediárního charakteru, s květenstvím poměrně krátkým, přetřhovaným, botkami brvitými a roztroušeně žláznatým okvětím. Mezi rodiči roztroušeně; zjištěno ve fyt. o. 11. Stř. Pol. (Nymburk; Poděbrady), 18. Jihomor. úv. (Hodonín; Lednice).

5 × 6. *Persicaria hydropiper* × *mitis* = *Persicaria* × *hybrida* (CHAUB. in ST-AMANS) SOJÁK Preslia 46: 153, 1974.

Syn.: *Polygonum* × *hybridum* CHAUB. in ST-AMANS Fl. Agen. 163, 1821.

Udává se z ČSR, avšak bez bližšího označení lokality.

5 × 7. *Persicaria hydropiper* × *minor* = *Persicaria* × *subglandulosa* (BORB.) SOJÁK Preslia 46: 155, 1974.

Syn.: *Polygonum* × *subglandulosum* BORBÁS Temesm. Fl. (Fl. Comit. Temes) 33, 1884.

Na první pohled velké *P. minor*, s listy úzkými, s nevýraznou pepřnou příchutí, botky brvitě, plody menší než u *P. hydropiper*. Ve fyt. o. 11. Stř. Pol. (Poděbrady), 13. Rožď. tab. (Rožďalovice), 70. Mor. kras (Křtiny).

6 × 7. *Persicaria mitis* × *minor* = *Persicaria* × *wilmsii* (BECK) SOJÁK Preslia 46: 155, 1974.

Syn.: *Polygonum* × *wilmsii* BECK in REICHENB. Ic. Fl. Germ. Helv. 24: 81, 1906.

U nás zatím nezjištěno, ale jeho výskyt je velmi pravděpodobný.

tyčinek 8, pylová zrna 6kolpátní, retikulátní, nitky nerozšířené; čnělky 3 na bázi srostlé, blizny malé, kulovité. Plod 3hranná nažka, pouze zčásti obalená zaschlým okvětím. — Zatím pouze 1 druh, původem z Himálaje. — Entomogam.

1. *Rubrivena polystachya* (MEISNER) KRÁL — rdesnovec mnohoklasý

Rubrivena polystachya (WALLICH ex MEISNER) KRÁL Preslia 57: 66, 1985. — Syn.: *Polygonum polystachyum* WALL. ex MEISNER in A. DC. Prodr. Syst. Natur. 14: 137, 1856. — *Persicaria polystachya* (WALL. ex MEISNER) H. GROSS Bot. Jb. 49: 315, 1913. — *Reynoutria polystachya* (WALL. ex MEISNER) MOLDENKE Bull. Torrey Bot. Club 68: 675, 1941. — *Aconogonon polystachyum* (WALL. ex MEISNER) KRÁL Preslia 41: 258, 1969.

Exsikáty: Extra fines: Fl. Siles. Exs., no 1053.

Podzemní oddenky dlouhé, silné, větvené. Lodyhy přímé až vystoupavé, 80-100 cm vys., v hor. části zpravidla větvené, lysé nebo chlupaté. Čepel podlouhle vejčitá až široce kopinatá, (8-)15-25(-35) cm dl., 3-8(-12) cm šir., na vrcholu protáhle zašpičatělá, na bázi srdčitá až uťatá, lysá nebo chlupatá, na okraji krátce brvitá, na rubu často s nápadně červeně zbarvenými žilkami; řapíky krátké, 1-2 cm dl.; botky velké, bylinné, vytrvalé, delší než řapíky, světle hnědé, s vyniklou žilnatinou. Okvětní lístky bělavé, ± 3 mm dl., nezláznaté; prašníky tmavě fialové. Nažky 3hranné, delší než zaschlé okvětí, u nás však nedozrávají. VI-VII. Gf.

2n = 22 (extra fines)

8. *Bistorta* (L.) ADANS. — hadí kořen, rdesno

Bistorta (LINNAEUS) ADANSON Fam. Pl. 277 et 525, 1763. — Syn.: *Polygonum* **Bistorta* L. Sp. Pl. 360, 1753. — *Polygonum* L. sect. *Bistorta* (L.) DC. in LAM. et DC. Fl. Franç. ed. 3, 3: 363, 1805.

Lit.: SCHAFFNIT E. (1926): Zur Biologie von *Polygonum bistorta* L. Biol. Zbl. 46: 646-651. — SLAVÍK B. (1968): Rozšíření rdesna hadího kořene (*Polygonum bistorta* L.) v povodí Jizery. Zpr. Čs. Bot. Společ. 3: 140-144. — SKALICKÝ V. (1980): Galérie horských druhů. Rdesno hadí kořen. Živa 28: 15.

Vytrvalé byliny se silnými oddenky. Lodyhy zakončené jedním koncovým květenstvím. Dol. listy řapíkaté, celistvé, zpravidla celokrajné, kopinaté až široce vejčité, hor. lodyžní listy krátce řapíkaté až přisedlé; botky k lodyze těsně přitisklé, bylinné, na vrcholu šikmo uťaté. Květenství husté koncové lichoklasy, místo květů v květenství někdy drobné pacibulky. Květy oboupohlavné, okvětních lístků 5, na bázi srostlých, často korunovitě zbarvených; tyčinek (6-)8, pylová zrna trikolporátní, čnělky 3, tenké, dlouhé, s malými kulovitými bliznami. Plod 3hranná nažka, zakrytá volně přiléhajícím zaschlým okvětím. Endosperm moučnatý, zárodek hřbetokořený. — Asi 50 druhů rozšířených zejména v mírném a boreálním pásmu Eurasie a Severní Ameriky. — Entomogam.

1. *Bistorta major* S. F. GRAY — hadí kořen větší, rdesno hadí kořen Tab. 84/3

Bistorta major S. F. GRAY Natur. Arrang. Brit. Pl. 2: 267, 1821. — Syn.: *Polygonum bistorta* L. Sp. Pl. 360, 1753. — *Bistorta officinalis* RAFIN. Fl. Tellur. 3: 12, 1837. — *Columbrina intorta* MONTANDON in FRICHE-JOSET Syn. Fl. Jura Sept. 268, 1856.

Exsikáty: Fl. Českoslov. Exs., no 25. — Fl. Exs. Inst. Bot. Univ. Carol., no 37. — Fl. Exs. Reipubl. Českoslov., no 1328. — PETRAK Fl. Bohem. Morav. Exs., no 1211.

Ojedinele pěstován v parcích a zahradách, odkud někdy zplaňuje. Nejčastěji roste podél potoků a potůčků nebo na vlhkých poloruderálních až ruderálních stanovištích (např. podél silnic). Vyskytuje se především v podhorských až horských oblastech, ojedinele roste i v nížinách. Dosud je znám ze Šumavy, podhůří Krkonoš, Orlických hor, Králického Sněžníku, Moravsko-slezských Beskyd, Javorníků a z Českomoravské vrchoviny. — Mapy: SLAVÍK FKS 1986: 167.

T: 15. Vých. Pol. (Přelouč, pravděpodobně již vymizel). — M: 34. Plán. hřeb. (Zelená Lhota), 58. Sud. mezih. (Žacléř), 63a. Žamb. (Výprachtice), 67. Českomor. vrch. (Jihlava-Helenín), 80. Stř. Pobeč. (Rožnov pod Radhoštěm), 82. Javorn. (j. od Valašských Klobouk). — O: Šum. (Špičák; Hojsova Stráž), 95. Orl. hory (Hor. Rokytnice; Hanička; Bartošovice v Orlických horách), 96. Král. Sněž. (Sklepné), 99. Mor.-slez. Besk. (Horní Bečva).

Na našem území se rozšiřuje pouze vegetativně, i když mnohdy bohatě kvete: květy však opadávají nebo vytvářejí pouze nedokonale vyvinuté plody. Mnohdy v terénu nacházíme porosty zcela sterilní, bez květů. Za příznivých podmínek vytváří husté porosty, které se stávají centry pro další šíření. Původem z Himálaje, v Evropě zplaňuje zejména ve stř. Evropě, Francii, Velké Británii, Irsku a j. Skandinávii (mapa: AFE 1979: 31), podobně zplaňuje i v Asii a Severní Americe.

— TAUSCH Herb. Fl. Bohem., no 1285. — Extra fines: Fl. Exs. Bavar. no 1479 et 1592. — Fl. Jutl. Exs., no 677. — Fl. Siles. Exs., no 302. — Pl. Bulg. Exs., no 801.

Oddenek až 15 cm dl. a 1,0-1,5 cm tlustý, dužnatý, nejčastěji hadovitě stočený (ve tvaru písmene S). Lodyha přímá nebo vystoupavá, slabě rýhovaná, (20-)35-80(-120) cm vys., nevětvená, rovnoměrně olistěná, zelená až tmavozelelná, zakončená jediným lichoklasem. Čepel